

Olipa kerran suuri Limmi-jättiläinen, jota pelättiin. Limmi asui vuoren sisällä, joka oli meren vieressä. Hän oli suuri, mutta ujo ja kiltti. Hän halusi vain auttaa ja tehdä hyviä tekoja, mutta ihmiset pelkäsivät ja säikkyivät häntä kokonsa vuoksi. Kun hän puhui, hänen äänensä kuului voimakkaana, häntä harmitti se. Oli talvi, eikä hän moneen kuukauteen käynyt ihmisten ilmoilla. Kukaan ei edes tiennyt missä hän asui. Hänen kotinsa oli vuoren sisällä, jossa oli valtava ovi. Hänellä ei ollut perhettä eikä sukulaisia, joten hän eli yksin. Monesti Limmi lähti käveleskelemään ja etsimään ihmisiä, jotka ystäväystyisivät hänen kanssaan. Mutta turhaan. Kaikki pelkäsivät. Limmi ei tiennyt, että kun hän puhuu tavallisella äänellä, että se kuulostaisi niin voimakkaalta. Ruokaa ja juomaa hän sai merestä, joka oli hänen kotinsa vieressä. Hän söi pääosin kalaa, jota kauhoi valtavilla käsillään. Talvella hän vain rikkoi jäät pois alta. Limmi-jättiläinen suri myös monesti sitä, että hän syö eläviä kaloja. Hän oli jo monta vuotta miettinyt, kuinka saada ihmiset hänen ystäväystymään hänen kanssaan. Hän sai idean.

Muutaman kuukauden päästä koitti kesä. Limmi jättiläinen sai talvella idean. Hän oli jo monta kuukautta kerännyt rohkeutta ja harjoitellut kuiskaamaan hiljaa, jotta ihmiset eivät pelästyisi. Niin lähti Limmi-jättiläinen kohti lähintä kylää. Vaikka hän kuiskasi ihmisille tosi hiljaa, he pelästyivät ja lähtivät karkuun. Mutta yksi lapsi jäi katsomaan Limmiä. Hän kysyi: Kuka olet? Limmi vastasi: -Olen Limmi-jättiläinen jota kaikki pelkäävät. Poika vastasi: - Minä en pelkää, koska tiedän että olet kiltti. Ystäväystytään. Odota, niin käyn kertomassa kaikille, että olet kiltti. -Kiitos, Limmi vastasi. Olen niin kiitollinen.

Hetken kuluttua paikalle kokoontui koko kylä Limmin ympärille. He juttelivat, Limmi kuiskaili ja vastaili kysymyksiin. Hän jopa kertoi missä asui. Nyt hänellä oli jo tosi paljon ystäviä. He olivat jutelleet paljon, jopa siitä, miten Limmin ei tarvitse enään syödä eläviä kaloja. Joka päivä Limmi kävi kylällä juttelemassa ihmisten kanssa. He antoivat hänelle paljon vihanneksia, joita syödä. Niin Limmi-jättiläinen eli kyläläisten kanssa elämän onnellisena loppuun asti.

LOPPU!